

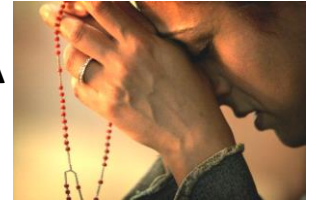
DA NE POZABIM ...

Začel se je oktober, mesec rožnega venca. Pri nas ga molimo vsako nedeljo pol ure pred mašo. Vabljeni, da se nam pridružite. Molimo ga lahko tudi doma – zelo priporočljivo, na poti, v tišini, ko ne moremo spati ...

ŽUPNIJSKI LIST GORNJA SV. KUNGOTA

OKTOBER 2017

VEČER S SVETIM PISMOM

Sveto pismo je sveta knjiga vseh kristjanov. Po Svetem pismu se Bog razodeva človeku, saj je pismo Boga človeku. Povabljeni smo, da ga beremo in ob njem preiščujemo. Morda smo kdaj v zadregi pri razumevanju Svetega pisma, moda se v njem najbolj ne najdemo, morda bi radi o njem vedeli kaj več. Morda bi ga radi bolje spoznali. Lepa priložnost se nam daje v skupini, ko se pogovarjamo o prebranem odlomku. Pridružite se nam ob večerih s Svetim pismom.

1.okt.: rožnovenska nedelja, **začetek tedna za življenje**

5. oktober: prvi četrtek, ob 9. **molitev za duhovne poklice v Sp. Kungoti**

6. oktober: prvi petek, ob 9. **molitev za duhovne poklice v Zg. Kungoti**

6. in 7. oktober **v Olimju duhovne vaje** za župnijske animatorje in za molivce za duhovne poklice

7. okt. prva sobota, **rožnovenska Mati Božja**

11. oktober ob 18.30 sv. maša na čast Svetemu Duhu ob začetku novega akademskega leta.

14. oktober: župnijsko romanje na Brezje. Prijavite se čim prej.

14. okt.: vseslovensko praznovanje fatimske stoletnice v Stični z naslovom Skupaj živeti Marijin klic

21. okt. ob 9.30-14.30 : srečanje ministrantov mariborske nadškofije

21. okt.: romanje slovenskih in hrvaških vernikov v Stično.

22. oktobra misijonska nedelja. Dar za misijone po svetu. Misijonarji so izjemno pogumni ljudje, vztrajni, zmožni premagovati neverjetne težave in daljave do krajev, do ljudi. Vedno najdejo pravo rešitev, da bi pomagali ljudem, oznanjajo Kristusa in prinašajo veselo oznanilo ljudem. Tudi nazaj v Slovenijo bi morali priti!

27.–29. oktobra romanje v Međugorje.

Ko gremo mimo Marijine podobe, recimo:

"Pozdravljena, Marija! V mojem imenu pozdravi Jezusa."

BESEDA ŽIVLJENJA: PRILIKA O DVEH SINOVIH (Matej 21,28–32)

Tisti čas je Jezus rekel velikim duhovnikom in starešinam ljudstva: »Kaj se vam zdi? Nekdo je imel dva sina. Stopil je k prvemu in rekel: ›Sin, pojdi danes delat v vinograd!‹ Ta je odgovoril: ›Nočem.‹ Toda pozneje se je premislil in šel. Stopil je k drugemu in rekel isto. Ta je odgovoril: ›Grem, gospod,‹ vendar ni šel. Kateri od teh dveh je izpolnil očetovo voljo?« Rekli so: »Prvi.« Jezus jim je dejal: »Resnično, povem vam: Cestinarji in nečistnice pojdejo pred vami v Božje kraljestvo. Janez je namreč prišel k vam po poti pravičnosti in mu niste verjeli, cestinarji in nečistnice pa so mu verjeli. Vi ste to videli in se tudi pôtlej niste skesali, da bi mu verjeli.«

Prilika govori o dveh sinovih, ki ju je oče poslal delat v vinograd. Namenjena je bila judovskim voditeljem, ki niso verjeli oznanjevanju Janeza Krstnika. Poudarja, da je bolj pomembno gledati dejanja kot besede – kdo je v resnici delal v vinogradu in ne kdo je le obljubil. V priliki je še pomenljiva beseda "premisli si je", lahko bi rekli tudi, sprebrnil se je. Odrešenje ni odvisno od popolnega soglasja med tem, kar govorimo, in tem, kar delamo. Edina možnost odrešenja se kaže v sposobnosti, da se človek premisli in sprebrne. Tako so storili cestinarji in nečistnice. Ti pojdejo v Božje kraljestvo pred voditelji ljudstva, ki niso verjeli ne Krstniku ne Jezusu.

Kaj pa naj s priliko počnemo današnji kristjani? Ali tudi nas kliče k sprebrnjenju? Pri krstu, birni in drugih zakramentih smo obljubili: Hočem, verujem, da Gospod, tukaj sem, pošlji mene itd. In smo šli v vinograd: eni kot poročeni, starši, kot duhovniki ..., vsak po svojih darovih in sposobnostih. Ali še vztrajamo pri svojih obljubah? Morda smo se že utrudili, odnehali z delom in celo zapustili vinograd. To je pravi trenutek za premislek, za sprebrnitev, da ne bomo podobni tistemu sinu iz prilike, ki je rekel "Pojdem!" vendar ni šel.

Hvala, Oče, da me vabiš od besed v dejanja. Blagoslovi poti, po katerih grem, da bodo dejanja na njih navdahnjena s Tvojo voljo in narejena s Tvojo pomočjo, Tebi v čast in v dobro ljudem.

GLEJTE MOJ ROŽNI VENEC

Bilo je v Firencah. Pred univerzo je bilo zelo živahno, na pravni fakulteti so se končala predavanja. V velikih skupinah so prihajali študentje po širokih stopnicah. Nekemu študentu je padla na tla knjiga. Ko jo je pobiral, mu je iz žepa padel rožni venec. Študentje okrog njega so to opazili in zagnali močan hrup: "Kdo pa je tak pobožnjakar? Haha, rožni venec, na univerzi! Vrnite mu to navlako."

Študent, ki mu je padel rožni venec na tla, je bil po naravi zelo bojazljiv. V obraz je bil rdeč kot kuhan rak, kakor da bi ga kdo zalotil pri tatvini. Začel se je izgovarjati: "Glejte, kaj mi je moja praznoverna in neumna mati dala v suknjič!"

"Neumen in praznoveren si ti, strahopetnež," se je oglasil močan glas. "Tvoja mati zasluži spoštovanje, ti pa ne!" Po teh besedah se je neustrašni študent Fabio Giardi postavil na vrh stopnic in zaklical: "Če hočete videti rožni venec, glejte mojega! Kdor pa ima kaj proti, naj pride sem."

Pogumen nastop mladega fanta je osramotil vse okoli njega. Od glavnih vrat pa so zadoneli pritrjevalni glasovi: "Bravo, dobro si jih ugnal!"

Strahopetnež je brez besede izginil. Zavedal se je, da je s svojim dejanjem osramotil svojo mater, pa tudi nebeški Materi ni naredil veselja. Ponosen nase res ni mogel biti. Kako pa ti?

V cerkvenem letu sta Mariji posvečena peti in deseti mesec, ko smo še posebej spodbujeni, da jo povabimo v svoje življenje.

Če nas maja vabijo šmarnice, je oktober mesec rožnega venca. Zanimivo je, da nam Marija v krajih njenih prikazovanj – Fatima, Lurd, Međugorje – vedno znova ponuja rožni venec kot tisto preprosto, vsakdanje orodje, ki ima moč, da nas pripelje v nebesa. Zelo si želi, da bi mi postali sveti. Želi, da bi ji pomagali z molitvijo in majhnimi odpovedmi reševati sebe in druge. Marija nas dobro pozna in je v svoji ljubezni zelo iznajdljiva.

K pomnoženi in poglobljeni molitvi prav rožnega venca kličejo stanje duha v slovenski Cerkvi in državi; h goreči molitvi rožnega venca kličejo prej slabe kot dobre razmere, ki prinašajo socialne težave in še večjo duhovno bedo. K poglobljeni molitvi, ne le osebni, ampak tudi občestveni, kliče podatek, da veljamo Slovenci za narod, ki najmanj moli v Evropi. Moramo začeti verjeti, da nas lahko samo molitev reši iz zmešanih in čudnih situacij, ki jih gledamo, doživljamo in ki jih bridko čutimo na lastni koži in v duši. Če nam je všeč ali ni, je potrebno priznati, da se premalo prosi za božji blagoslov, da bi lahko delo imelo pravi uspeh, z njim pa notranje zadovoljstvo.

VEROUČNO LETO

V septembru smo začeli z letošnjim veroučnim letom. Prosimo in vabimo vse, da pomagamo otrokom pri njihovem verskem življenju. Najprej se otroci srečajo z verskim življenjem doma, v domači družini preko staršev in starih staršev. Verouk pomaga pri poglobljanju verskega življenja in širšemu poznavanju vere, v kateri so otroci bili krščeni. Vse to nas vabi, da bi v čim večji meri prakticirali vero v svojem vsakdanjem življenju. To pa vsi vemo, da ni najbolj lahko. Zato nam Bog pomaga z zakramenti; to je božja milost, v moči katere smo sposobni tudi v tem svetu živeti svojo krščansko vero.

Posebno mesto ima tukaj sveta maša. Lepo prosimo in polagamo na srce vsem, umestite nedeljsko sveto mašo v svoje osebno in družinsko življenje. Če bomo vsi skupaj to, kar spoznavamo pri veroučnih srečanjih, naslonili na sveto mašo – evharistijo, potem se bo tudi otrokom, ko bodo odrasli, lažje osebno odločiti za Jezusa Kristusa.

Če še kdo ni prijavil otroka k verouku, prosimo, naj to stori v tem tednu pri verouku.

V okviru Slovenskega katehetskega urada, Celjske Mohorjeve družbe in Župnije Ponikva že osemnajsto leto zapored poteka **Slomškovo bralno priznanje**.

Namenjeno je bralkam in bralcem vseh generacij, ki radi sledijo spodbudi bl. Antona Martina Slomška: »Le kaj pametnega si izvolite v branje, da ne boste časa in denarjev izgubljali, si pošteno srce in pamet kalili.« V Slomškovem bralnem košu najdemo knjige z duhovno, versko, vzgojno, družbeno-kritično ali splošno etično tematiko. Letošnje bralno leto bo spremljala Slomškova misel »Mož beseda več velja kakor kup zlata,« ki bo tudi geslo zaključnega srečanja na Ponikvi v soboto, 5. maja 2018.

Obilo bralnega navdušenja!

**MOLITEV NISO BESEDE, KI JIH PRINESEMO BOGU.
PRINESTI MU MORAMO SRCE, POTRTO IN POBITO SRCE,
KI GA ON LAHKO OZDRAVI IN NAPOLNI S SVOJO LJUBEZNIJO.**